

Partea a III-a: Hora Soarelui și Sora Oarelui

Arthur Rimbaud

“Et, dans les bois sacrés, dans l’horreur des grands arbres,
Majestueusement debout, les sombres Marbres,
Les Dieux, au front desquels le Bouvreuil fait son nid,
– Les Dieux écoutent l’Homme et le Monde infini!”

Pălării

Sunt un domn fără reproș,
Dintr-un cartier mai posh,
Și m-alint până la roș',
Sub o pălărie cloș.

Hai s-alunecăm cu zorii,
Dintr-un bar din Lacul Morii,
Să înfigem orice stemă,
În cornuta-mi diademă.

Fumul ce-l ascult nu zice,
Ci cu nemiloase bice,
Îmi gravează o toaletă,
Și o stea în voaletă.

Nu mă țin-n brațe-amice,
Căci din coaste îmi cad spice,
Și din gură-mi curge cretă,
Și din toacă o egretă.

Du-mă-n iarnă cu cocorii,
Și în roluri cu actorii
Comediei fără temă,
În melon o crizantemă.

Știi că-mi place să port rochii,
Să le netezesc cu ochii,
Să m-ascund sub largul floppy,
De când am dat ortul popii.

(Un joben
Monden,
Cu sprânceana ridicată
Mă întreabă dintr-o dată:
Oare când voi exista?)

Atac rap-ace (Omagiu Getto Dacic)

Ascultă
Cum urcă
Din nou
Un ecou

Pe aici nu se poate trece
Fă bine și ia-ți blana
Sau dă iama Indiana-n
Comorile aztece.
Dă ocol la obor
Sau te duc la abator.
Fă ca oaia și tunde-o
N-o să fie două runde-O
să te întind domol
Ca să faci program la sol
Nu îți las nici un obol
Pentru luntrea lui Caron.

Nu ți-a fost bine la tine în ogradă
Te-ai umflat în pânze navă
Și-acum ești o viitoare epavă
La fund de lac
Fost pitpalac
Aduc pe tine o armadă
Pornesc atacul getto dac.

Explozie intergalactică
Cu silaba catarctică
În graba anarhică
Îți tai vena safenă
Și succesiunea monarhică
Îți zic, ascultă-mă!
Te penetrez în ureche
Cu fapte greu de ucis.
Ești o mizerie veche
Ciupercă pe perete
Și mai dă-te-n streche,
Te bag în paraclis.
Acuma pari surprins,

Dar tu ce credeai,
Că n-o să fii prins,
Te fac protagonist
În "Răpirea din serai".

Alunec pe tunet
Un proiectil de sunet
Eu sunt acela
Ce-ți sparge balonul
Rămâi cu nacela,
Îți îndrept scolioza
Morală cu bastonul,
Facilitez osmoza
Gurii tale cu umbrela.
Eu sunt acela
Ce-ți smulge atela
Te fac să cânti ca Adela
Când are salmonella.
Te crezi într-un basm
Te scot din marasm
Cu umerașul de la
Ikea,
Eu sunt cheia
Porții tale din spate,
De unde pornește aleea
Spre libertate.
Sunt junghi și spasm,
Real și fantasm,
Îngeri-insecte mă strigă Raid
Tu ești Dr. Jekyll
Și eu sunt Mr. Hyde...

În vrie (sau Adâncimi)

În vrie mă sting,
 chemat de abis,
Cu privirea întoarsă,
În mila ta mă-ncing,
 abject compromis,
Îmi suflec vorba arsă.

În pânza ta mă prind
 și sunt purtat
Becisnic ca Beksiński,
Transfigurat de-absint
 și digerat
De-o cruce morbidă și kinky.

Cu zâmbete exacte,
 ca prebende,
Cu ochii tril și alifie,
Îmi ceri cu acte
 la calende,
Jertfe ce mă trimit în vrie.
(Și prăbușit în cataracte
 repezi, lente,
Îmi aflu strâmba geometrie.)

Aceste lanțuri

Aceste lanțuri le purtăm de bunăvoie
Ni le asumăm, le târâm după noi
Ca niște cozi de comete
Ca niște cozi la pâine
Ca niște corzi de chitară rupte,
Ca niște cocori,
Puțin beți în ploaia zeilor...

Doar o frunză

Crezi că țiip la tine și horcăi cu venin
Sunt doar un vânt violet sub cerul opalin.
Crezi că judec aspru, cu țepi și spini pe chip,
Sunt un buchet de ploaie ce cade în nisip.
Crezi că te invadez și sfredelesc acid,
Sunt doar un val de hulă, al mării rătăcit.
Crezi că te ocolesc, că te privesc absent,
În ochi n-am viitor, în voce n-am prezent.
Crezi că sunt arogant, și că privesc de sus,
Sunt pasăre rănită, gonită spre apus.
Crezi că m-agăț de tine și dăinui ca o pată,
Sunt doar o frunză moartă de toamnă secerată.

Stopping by woods on a snowy evening (Inverted)

Robert Frost

Whose woods these are I do not know,
His face, the sky, all eyes aglow;
He always sees me stopping here
To watch the woods fill up with snow.

My little horse is without fear,
To catch his breath with no one near
Between the woods and frozen lake
The darkest evening of the year.

His neigh is joyful, wide awake
All is to see, all is to take.
The only other sound's the sweep
Of easy wind and downy flake.

The woods are lovely, dark and deep,
I have no promises to keep,
I think I will lay down to sleep,
I think I will lay down to sleep.

Pofta

“vai visele secate sângerările vai
nu mai ajung să hrănesc; n-ajung
înfometarea cuvintelor, nerușinata lor poftă
de ireal întâmplat”

Ce miracol să te sature,
Cu un sunet tonic, lacom.
Să-nstruni fibre de cuvinte,
Mestecând amoruri frânte.

Ce voios în vals ursite
Cu penița probodite
Sevele dintr-o vibrație
Parfumate-n punctuație...

Ce fondante sarabande
De silabe hierofante
Îmi afână mintea-lână
Melifluă și păgână.

Sub ospățul de arpegii
Foamea crește în solfegii...

Vasul Petri (sau *Causal emergence*)

“What our cells can make is not prescribed or preordained, I think it’s better to think of them as being imbued with the potential to assemble into forms.”

Nu căuta aici un cod,
O limbă de-o gramatică parsată,
Grafia asta e un nod
De multe muchii traversată.

Dac-ai ajuns aici c-un scop,
Candid dezbracă-l deîndată,
Topește grabnic orice trop
În creuzet cu arta-gloată.

Aici ești singur, doar un con,
Din umbra-mi vie revărsată,
Pulsează-n ropot polifon
Fertila ființă înfoiată:

Osânza noastră în halou.

Vorbă din popor

Puți, nu puți, vremea parfumului trece.

În negrul cald

În negrul cald

În negru cad

Un cal alb

Un cal real

Mă ține suspendat

În vis închis

Cu dinadins

De gest secat

De pat legat

Sub copite-stalactite

Bobocii mei sunt

Amintiri în vânt

Odori stârnite

Din fructe putrezite

În negrul cald

Nașterea

Toate uneltele sunt păstrate
Întinse o mie
În minte-Paracletus
Sub vraja Ilithyiei
Beatific ca Theaetetus
În râul lui Socrate

Toate esențe-experiențe
Futile inutile
Scheme sfărâmate
Sub greutate subtile
Ca mierle împăiate
Sub raze moi ca zdrențe

Nu-s gata și nu știu, nu sunt
Și Nu mi-e frate
Ce vine-acum e o negație
Cu oasele prostrate:
O prea străină delegație
De sunet și cuvânt...

Real

Stau cu trupul-flamă
Și cu mintea-fum
Peste iarba-coamă
Sub un vânt nebun

Mă întreb de rosturi
Sunt eu doar mânat
Între adăposturi
Ca un bun argat

Stâlpi de glie-oază
Sub mari ochi astrali
Focul luminează
Oare sunt reali?

(Jarurile-oftează
Din duble-nevoi)

La trei treizeci o pasăre doar

Emily Dickinson

“La trei treizeci o pasăre doar
Sub un cer tăcut
Imprimă-un concept solitar
De cântec precaut.

La patru treizeci, experimentul
Întrece încercarea
Iată! argintiul ei principiu
Transfigurează zarea.

La șapte treizeci, elementul
Și-unealta nu mai sunt,
Și spațiul de ființă strâns,
În perimetru strâmt.”